

Inleiding

In een blik overziet de Liturgie, vandaag, de hele Heilsgeschiedenis. Zij viert de lange tocht van de mensheid die, in Maria, naar zijn einddoel is geleid. We weten nu waar we naar toe gaan! Maria is bij uitstek het beeld van onze toekomst> Haar leven begint wanneer zij door God benaderd wordt en zij zich, vrijwillig, tot zijn dienst bereid verklaart.

In het Lied dat zij aanheft uit dankbaarheid geeft zij aan hoe wij ook deze dienstbaarheid kunnen uitoefenen. Zoals zij, zullen ook wij een lange tocht ondernemen, een levensreis vol gevaren en beproevingen, een reis met vreugden en lasten.

Zij is ten hemel opgenomen: zij is het hoopvolle beeld van wat ons te wachten staat.

Lezing: Openbaring 11,19a; 12,1-6a.10ab

Toen ging de tempel van God in de hemel open en er verscheen een groot teken aan de hemel: een Vrouw, bekleed met de zon, de maan onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren. Zij was zwanger en kreet in haar weeën en barensnood. Toen verscheen aan de hemel een ander teken: een grote, vuurrode Draak. Hij had zeven koppen en tien horens en op elke kop een diadeem. En zijn staart vaagde een derde deel van de sterren des hemels weg en wierp die op de aarde. En de Draak stond vóór de Vrouw die zou baren om zodra zij gebarnd had, haar kind te verslinden. En zij baarde een kind, een zoon, die alle volken zal weiden met een ijzeren staf. En haar kind werd ijlings weggevoerd naar God en zijn troon. En de Vrouw vluchtte naar de woestijn waar zij een plaats heeft, door God bereid. En ik hoorde een stem in de hemel roepen: 'Nu is gekomen het heil en de macht en het koningschap van onze God en de heerschappij van zijn Gezalfde.'

Evangelie: Lucas 1, 39-56

In die dagen reisde Maria met spoed naar het bergland, naar een stad in Juda. Zij ging het huis van Zacharias binnen en groette Elisabeth. Zodra Elisabeth de groet van Maria hoorde, sprong het kind op in haar schoot. Elisabeth werd vervuld met de heilige Geest en riep uit met luide stem: 'Gij zijt gezegend onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van uw schoot. Waaraan heb ik het te danken dat de moeder van mijn Heer naar mij toekomt? Zie, zodra de klank van uw groet mijn oor bereikte sprong het kind van vreugde op in mijn schoot. Zalig zij die geloofd heeft dat tot vervulling zal komen wat haar vanwege de Heer gezegd is.'

En Maria sprak: 'Mijn hart prijst hoog de Heer. Van vreugde juicht mijn geest om God, mijn redder, daar Hij welwillend neerzag op de kleinheid zijner dienstmaagd. En zie, van heden af prijst elk geslacht mij zalig omdat Hij die machtig is aan mij zijn wonderwerken deed, en heilig is zijn Naam. Barmhartig is Hij, van geslacht tot geslacht voor hen die Hem vrezen. Hij toont de kracht van zijn arm; slaat trotsen van hart uiteen. Heersers ontnemt Hij hun troon, maar Hij verheft de geringen. Die hongeren overlaadt Hij met gaven, en rijken zendt Hij heen met lege handen. Zijn dienaar Israël heeft Hij zich aangetrokken, gedachtig zijn barmhartigheid voor eeuwig jegens Abraham en zijn geslacht, gelijk Hij had gezegd tot onze Vadersen.'

Nadat Maria ongeveer drie maanden bij haar gebleven was keerde zij naar huis terug.

Overweging

In een van haar laatste overwegingen, beklaagt de heilige Teresia van Lisieux zich over de kwaliteit van alles wat zij leest en hoort over Maria....

Toch, als er een tijdperk is geweest waarin de devotie tot Maria hoogtij vierde, is het wel de tweede helft van de negentiende eeuw. Niets was te mooi, te groot, te zoet om haar te verheerlijken. Verschijningen waren er bij de vleet, kapellen, basilieken werden gebouwd haar ter ere. De devotieboeken puilden uit van prentjes die vaak op zijn minst twijfelachtig waren. Gelukkig heeft ze - Teresia- die zelf ook snel na haar dood slachtoffer zou worden van een sentimentele en overdreven verering, "het klein Treetje"- zeer krachtige en duidelijke taal gesproken wanneer het over Maria ging. "Wat zou ik graag priester geweest zijn om te preken over de Heilige Maagd! Een enkele keer zou me genoeg zijn geweest om alles te zeggen wat ik van haar denk. Eerstens zou ik zeggen hoe weinig we van haar leven kennen. Je moet geen dingen zeggen over wat je niet weet. Als een preek over haar wil aanspreken en me goed wil doen, moet ik haar werkelijke leven zien en niet een leven dat verondersteld wordt! Men noemt haar te hoogverheven om haar te kunnen bereiken. Integendeel: je

zou moeten zeggen dat iedereen ze kan navolgen. Zeggen dat ze uit geloof leefde zoals wij en het aantonen in het evangelie, waar ze zelf ook niet altijd begreep wat Jezus zei!

We weten allemaal wel dat ze de koningin van de hemel en de aarde is... Maar ze is veel eerder moeder dan koningin; en hou toch op met te zeggen dat door haar glans ze de glorie van alle heiligen doet verbleken "zoals de opgaande zon de gloed van de sterren uitdooft"... Mijn God! Wat vreemd toch: een moeder die de pracht van haar kinderen doet verdwijnen!"

Maria ten Hemelopneming: ze zegt zo ongeveer: óf je maakt er een verhaaltje van over de Lieve Vrouw die boven het gewone volk uit, het voorrecht heeft direct naar de Hemel te gaan, óf je probeert te begrijpen wat de zin is van een leven dat een dergelijke apotheose kent.

Maar als je naar de zin van haar leven vraagt, vraag je ook naar de zin van je eigen bestaan.....

De liturgie, die de vrucht is van het eeuwenoude geloof van de Kerk, een geloof dat van generatie op generatie is doorgegeven, met de verrijking van elke nieuwe stap, de liturgie heeft zich niet vergist wanneer zij, jaar na jaar, dezelfde passage uit het evangelie doet lezen om ons uit te leggen wat de uiteindelijke betekenis van Maria's ten Hemelopneming is.

Men noemt wel het bezoek van Maria aan Elisabeth: het Evangelie van de Naastenliefde.

Veel spirituele stromingen en religies van allerlei pluimage dromen er wanhopig van : hoe de hemel op aarde te brengen... De originaliteit van het Christendom is juist de aarde naar de hemel te brengen!

Dit wordt werkelijkheid in een eenvoudige vrouw uit Nazareth: zij maakt de link tussen de aarde en de hemel: zij is de eerste die wáár maakt wat de Verrijzenis aan de mensheid als perspectief biedt: zij verbindt de aarde en de hemel op zo'n intieme wijze dat we de twee niet meer mogen scheiden, ook niet, vooral niet, in ons gelovig bestaan van alledag. Maria geeft ons, de Kerk, en aan heel de mensheid de zekerheid dat de uiteindelijke hoop van de mens die God zoekt, zich realiseert.

Daar waar te vergeefs een antwoord wordt gezocht op de zin van het bestaan wordt hier geopenbaard. De Ten Hemelopneming is het feest van de voltooiing van de Schepping. Zo dadelijk zullen we het plechtig horen verkondigd in de Prefatie:

"Want vandaag is de Maagd, de Moeder van God, ten hemel opgenomen. Zij is het begin, het beeld van de kerk der voleinding. Zij houdt de hoop in ons levend en is een troost voor Gods volk onderweg".

We begrijpen nu ook waarom de Liturgie ons - ieder jaar weer opnieuw- op dit feest het Lied van Maria doet horen en bidden. Het is het lied dat iedere christen die zich tot het volk van God rekent en op weg is naar de toekomst spontaan zou moeten aanheffen. Maria bezingt met een niet te ontmoedigen zekerheid: ja, de kleine mensen die zo weinig meetellen in de ogen van velen: in mijn persoon doet God wonderwerken in hen; in mijn persoon is Hij barmhartig voor alle geslachten van hen die Hem vrezen; in mijn persoon toont God de kracht van zijn arm, slaat Hij de trots uit de harten van de hovaardigen en werpt de machtigen van hun troon; in mijn persoon, in mijn kleinheid, in mijn armoede ontvangen zij alle rijkdom en de anderen stuurt Hij weg met lege handen.

Het Lied van Maria is het Lied van de nieuwe wereld maar deze wereld was al in haar begonnen en wij zijn de bewoners van deze wereld iedere keer dat wij aarde en hemel samenbrengen, iedere keer dat wij God een gezicht geven in ons dagelijks bestaan.

Paus Franciscus, in zijn eerste preek als Paus, zei op dit feest: "We hebben het Magnificat gehoord, het lied van Maria, het lied van de hoop, het lied van Gods volk onderweg in de geschiedenis. Het is het lied van alle bekende en alle alleen door God gekende heiligen: vaders, moeders, catechisten, priesters en zusters, jongeren, kinderen ook, grootvaders en grootmoeders....

Dit lied klinkt nog intenser daar waar het Lichaam van Christus vandaag zijn Passie beleeft. Daar waar het Kruis is, is ook de hoop voor ons christenen: laat u deze hoop niet afnemen! Dat men onze hoop niet steelt : zij stuwt ons vooruit.

Maria zingt met al die armen, vervolgd, verjaagde mensen het Magnificat van de Hoop".

=====

© Perikopen: Katholieke Bijbelstichting, 's-Hertogenbosch, Nederland.